

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

Fylke: Nord-Trøndelag

Tilleggsspørsmål nr. 36

Herad: Leksvik

Emne: Helsing, fakker og æfferd

Bygdelag: Blankbygda

Oppskr. av: Johannes Hagen,

Gard: Røstad nordre

(adresse): Leksvik.

G.nr. 34 Br.nr. 2

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Måter å reffe folk på.

Noko slikt som det er spurt om under A. er det ingen tradisjon om i bygda. Om det noengang har vori stikk med slike reffingar ligg det så langt attende i tid at all tradisjon om det er gløymt.

B. Å sette namn på folk.

4) Å gå på bitjing 1 juledag var det ingen som gjorde, da skulle dei fara til kyrkja og resten av dagen måtte dei vera heime.

I den seinare tidla tar iktige folk det så nøye med slikt. Og noke namn finn iktige folk å leggja på dei for det no lenger.

5) Noko særskild namn på den som iktige fekk nytt til jül tjener og iktige til; men den laut sitja på stabben ^{down} iktige nytt hadde. Og det var ei skam. Den stikken er no gått av bruk; om den gjorde

Folk flittige.

6) Dei, utnamn på folk om dei
ikkje gjorde det tradisjonelle er ikkje
kjent. Men ein som var sein med
arbeidet sitt vart gjerne kalla "Jakob
ettimiddag". Elles var dei svare til
å ha utnamn på folk, det var nesten
kvar einaste ein som hadde eit
utnamn. Men det var gjernast
det berøigte med kvar einstild
som dei fekk namn etter, eller
ei eller anna utlukke dei hadde
valda som gav dei namnet.

So er også denne stikken, eller
rettare kalla instikken, gått av
bruk.

#